~ ПАМЯТКА ~

З НАГОДИ

Перших Зимових Вечірніх Курсів Провідництва

1955 -- 1956

ЗАХОДОМ СКЛАДОВИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ
СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
В МАНІТОБІ

Предмети й Лєктори

Перших Зимових Вечірних Курсів Провідництва.

Українська мова — **д-р Ю. Мулик-Луцик.**
Історія і ґеоґрафія України — **Петро Каліщук.**
Драма — **В. І. Сарчук.**
Спів — **о. прот. В. Кудрик.**
Хор — **Володимир Богонос**
Релігія — **о. М. Юрківський.**
Народні танки — **Волод. Ґривінський і Марія Гаврилюк.**
Історія українців в Канаді:
(а) Еміґрація до Канади — **В. І. Сарчук.**
(б) Історія Української Греко-Православної Церкви в Канаді — **о. д-р С. В. Савчук.**
(в) Історія наших інституцій і видавництв — **І. Г. Сирник.**
(г) Історія наших організацій — **пані Н. Когуська.**
(ґ) Загальний поступ українців в Канаді — **І. Р. Соломон.**
Орґанізаційні науки:
(а) Ідеологія СУС — **В. І. Сарчук.**
(б) Статут СУМК — **Анна Фіґус.**
(в) Прикмети доброго провідника СУМК — **В. І. Сарчук.**
(г) Орґанізування відділів і округів СУМК та —
(ґ) Проблеми орґанізатора СУМК — **Петро Крипякевич і Орест Ґорчинський.**
Програма діяльности СУМК:
(а) Збори — **Орест Ґорчинський.**
(б) Контести — **Анна Фіґус.**
(в) Біжучі проєкти — **Орест Ґорчинський і Анна Фіґус.**
(г) Приготовлення концертів та днів Молоді — **Анна Фіґус.**
(ґ) Окружний з'їзд — **Орест Ґорчинський.**
Ведення Української Школи — **В. І. Сарчук.**
Ведення Недільної Школи — **о. М. Юрківський.**

Від Редакції

Серед українців є приповідка, яка говорить, що кого Бог хоче покарати, тому розум відбере. А в Старім Заповіті говориться, що коли Бог хотів покарати ізраїльський нарід, то казав, що відбере від нього досвідчений провід та дасть йому хлопців за старшину, а дітей за провідників. (Іс. 3: 1-4). І в дійсности, коли відобрати від людини розум, а від народу добрих провідників, то тяжчої кари годі придумати. Бачимо ми це з особистого життя, з життя українського народу та з життя народів цілого світа, як в минувшині, так і теперішній добі. Дуже легко виходить з цього висновок, що рівень поступу й сили даного народу чи даної орґанізації залежить від якости провідників. Деколи дуже прикро приняти таке твердження, але не забудьмо, що саме зрозуміння своїх слабих сторін становить половину нашої перемоги. І коли сьогодні ми вичислюємо Бог-зна які причини, щоб оправдати свій орґанізаційний застій, то не забудьмо підчеркнути стан нашого провідництва, який правдоподібно занимає одно з перших місць. І нема чого тут встидатися, або завивати чорну дійсність в барвисті папірці. Кожна поступова орґанізаційна установа присвячує певну частину своїх фондів і своєї активности для приготовлення та виховання своїх наслідників і провідників — від релігійних і політичних установ до бизнесових підприємст. Без цього жадна орґанізація не може вважати себе цілістю, і без ріжниці, якого степеня популярности вона не осягне, вона скоор потоне в безодню забуття.

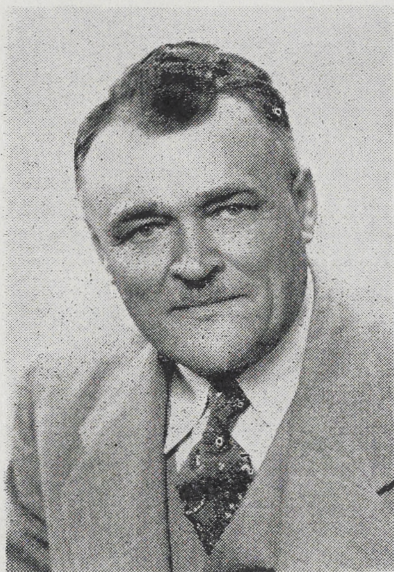
Кожна жива орґанізація вважає свою минувшину, сучасність і будуччину, як одну нероздільну цілість. Вбогість нашої сучасности або безнадійність нашої будучности ніколи не оправдають світлости нашої минувшини, коли ми бажаємо жити, розвиватися та числитися як рівні з іншими сучасниками. Жадна поступова, жива й сильна орґанізація не може себе довго дурити: вона мусить завчасу вилізти зі шкаралупи минувшини й прочищувати шлях сучасности до кращої будуччини. Для цього нарід чи орґанізація потребує добрих і розумних провідників, на яких вони не чекали аби з неба впали, але уважно приготовляли їх через довгі роки.

Минулого літа орґанізаційна обіздка з рамени провінціяльної управи СУМК на Манітобу виявила болючий брак провідників молодечого орґанізаційного життя по околицях. Головно відчувся брак зацікавлення справою українських учителів. Ця справа була піднесена на провінціяльнім з'їзді СУМК в осени і було рішено відкрити зимові вечірні курси провідництва для українського студентства в Вінніпеґу. Це зроблено за допомогою складових орґанізацій СУС в Манітобі, які дуже прихильно віднеслися до справи. Дай Боже, щоб ці курси ввійшли традиційно в діяльність складо-

вих орґанізацій Союзу Українців Самостійників і виховали для орґанізації потрібних провідників для оживлення та скріплення нашого орґанізаційного й народнього життя.

Орест Ґорчинський.

Від Товариства Українців Самостійників в Манітобі

Н. Мандзюк.

Чи ми українці свідомі того чи ні, але правдою є, що українська спільнота в Канаді в сьогоднішний час переживає боротьбу за своє дальше існування. Канадійські українці стоять перед проблемою: чи зможуть вони затримати свою мову, свою культуру і гордість свойого походження, і чи вложать свої дорогоцінности в склад канадійської нації та її культури, яка саме тепер формується, чи може українці загинуть як окремий народ, не оставивши найменшого сліду по собі.

Коли теперішня старша ґенерація через К.У.К. та його складові орґанізації робить успішні старання увести українську мову, історію і літературу до канадійських університетів і робить заходи, щоб українська мова викладалася в середніх школах (High Schools), то із сторони українського студентства (молодшої ґенерації) бачимо неґативне становище до цих намагань. Візьмімо, напримір, становище на Манітобському Університеті. Славянський Відділ має двох професорів, котрі викладають дворічний курс української мови, літератури і т. д. З кількох сотень студентів-українців в цьому університеті, лише кілька десяток є записані на українському курсі. Ми маємо право сподіватися більшого заінтересовання із сторони студентів-українців. І не лише те, але ми маємо навіть право сподіватися від студентів власної ініціятиви в цій справі. Для кого ж провадяться курси в університеті, як не для студентів українського походження?

Але помимо цього є приємним та многонадійним явищем, бачити, що горстка студентів учительських курсів при університеті були учасниками вечірних курсів, котрі прова-

дяться з ініціятиви манітобської провінціяльної управи СУМК. Цим студентам я почуваюся з'обовязаний зложити найбільшу похвалу. Вони є свідомі, що не можна йти між народ без знання. Вони знають також те, що треба бути приготованим до провідництва та до праці серед народу. До цих, і до тих, що ще думають студіювати свою рідну мову, історію і літературу, я закликаю, щоб не зупинялися на цих курсах, — хай плянують записатися на літні курси, які дає щоліта Колеґія св. Андрея в Вінніпеґу. Тоді, як буде уведена українська мова в середніх школах, вони будуть мати змогу учити в українській мові і таким способом будуть оправдані старання нашої "старшої" ґенерації, котра має на меті поставити українців нарівні з іншими народами Канади.

Дальше, я уважаю моїм обовязком скласти подяку провінціяльній управі СУМК за перепровадження такого тяжкого проєкту. Тим більше похвальним є те, що цей проєкт (гідний для наслідування другими), започаткувала наймолодша складова орґанізація Союзу Українців Самостійників. Дав би Бог, щоб за вашим приміром пішли і другі орґанізації, а ви щоб продовжували розпочату працю та щоб на слідуючих курсах було ще більше число слухачів. Ваш труд український народ в Канаді, як не тепер, то напевно пізніше, з'уміє належно оцінити.

Н. Мандзюк.

Від Провінціяльної Управи СУМК в Манітобі

За ініціятивою Провінціяльної Управи СУМК і при помочі складових орґанізацій СУС, започатковано Перший Зимовий Вечірний Інструкторський Курс СУМК.

Зарядження такого курсу є малою частиною діяльности СУМК. Діяльність Провінціяльної Управи СУМК можна представити під п'ятьома головними заголовками:

Орґанізаційна ділянка

Для відновлення відділів СУМК та для відживлення сумківської праці, члени Провінціяльної Управи СУМК часто виїжджали на околиці в справах СУМК.

Управа крім того вислала літньою порою 1955 р. орґанізатора СУМК, п. Ореста Ґорчинського.

Анна Фіґус.

Культурна ділянка

Управа в 1955 р. приготовила п'єсу на чотири дії "Марко Спотикайло", з якою виступано 9 разів у Манітобі. Разом з виступами п'єси, члени управи мали нагоду промовляти до повних заль молоді й старших, а познайомившись з ними, поробити кращі контакти для відновлення орґанізаційної праці СУМК.

Управа започаткувала новий контест Українського Народнього Строю. Ціль цього контесту є запровадити по наших відділах СУМК один репрезентативний український стрій для виступів на сцені.

Управа робить старання започаткувати по відділах контест драми, бо через виступи на сцені, молодь має нагоду вправлятися українською мовою.

Крім цього управа дальше провадить контести: декламації, красномовства, музики-співу, танків, тощо.

Виховавча ділянка

Управа завважила, що через брак льокальних орґанізаторів сумківську працю на місцях тяжко провадити. Отже в 1955 р. під час літніх курсів при Колеґії св. Андрея у Вінніпеґу, Провінціяльна Управа СУМК започаткувала Курс Провідництва СУМК. Через довший час управа робила старання започаткувати Інструкторський Курс СУМК під час зимового сезону для студентів учительського семинаря й університету. Бо управа уважає, що найбільше помочі на околицях можуть дати учителі, коли вони є підготовані до проводу на громадському полі.

На Провінціяльному З'їзді складових Орґанізацій у Манітобі дня 9 жовтня, 1955, ухвалено резолюцію такий курс започаткувати.

Ще перед З'їздом, дня 20 вересня, 1955, управа влаштувала забаву в честь всіх українських студентів.

Видавнича ділянка

З нагоди двох провінціяльних з'їздів СУМК, управа видала два журнали "Сумківський Промінь".

Члени управи входять в редакційний комітет сторінки СУМК в "Українськім Голосі", і як редакційний комітет так і всі члени клопочуться сторінкою СУМК.

Далі управа мріє доложити всіх старань, щоб започаткувати видання окремого журналу для всіх сумківців в Канаді.

Загальна освітна ділянка

Управа здобула приміщення на свою канцелярію в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу. В канцелярії СУМК зберігається багато сумківського матеріялу та різних обіжників.

Управа почала збирати бібліотеку й вже має на складі кілька десяток книжок та брошур.

Управа відкрила відділ архіву, до якого вже одержала велику кількість різних часописів.

В канцелярії також переховуються впорядковані кліші зв'язані з сумківським життям в Канаді.

Управа має в пляні започаткувати центральну ґардеробу, де можна б перетримувати впорядковану ґардеробу для потреб відділів СУМК у Манітобі.

Нехай ці Перші Інструкторські Курси СУМК будуть початком постійних безпереривних курсів у будуччині.

При помочі та опіці всіх складових орґанізацій СУС, нехай ці курси зацікавлять всіх наших українських студентів, і нехай не останеться ні одного українського студента без знання своєї мови та своєї культури.

Анна Фіґус.

Від Союзу Українок Канади в Манітобі

Добробут держав чи орґанізацій залежить від їхних провідників. Установа, якого роду вона не була б, коли має відповідну скількість примірної провідницької сили, завсіди може зробити поступ в своїй наміченій праці.

Пані Є. Білич.

Подібне мається з нашим українським орґанізаційним життям в Канаді. Мусимо признати, що українці на протязі свого короткого побуту в цій країні піднесли своє реліґійне й народне становище на значний рівень. Одначе, цей рівень міг би бути ще кращий та вищий, коли б було подостатком провідницьких сил. На жаль в багатьох наших українських осередках, а головно по фармах та менших містечках, завсіди давалося і дається відчувати брак досвідчених й витревалих місцевих провідників, котрі могли б провадити нашу орґанізаційну працю, як на реліґійнім так і народнім полю.

Питання є: Де ж корінь лиха?", та "Як можна це направити?".

Мабуть корінь цього лиха є подвійний. Провідницька праця, хоч є займаюча й цікава, одначе нелегка. Вона ви-

магає певної міри досвіду, невпинної праці та самопосвяти. Подруге, провідником може бути лише той, що є природньо до цього обдарований, або що здобув це уміння довголітньою практикою.

Здається, що направлення цього стану не повинно бути дуже трудним. В теперішних часах є доволі високоосвічених молодих людей, з провідницькими прикметами, котрі могли б заняти провідні місця. Бракує мабуть лише заохоти й сильної постанови посвятити часу і труду для добра громадських справ. Людина, в котрій є вщеплена любов і пошана до всього доброго й рідного; котра є вихована в релігійно-моральнім й національнім дусі, ця сама відчуває свої громадські обовязки. І коли б таких людей заохотити лише відповідно та дати провід в руки, то вони могли б не лише скріпити наше громадське життя, але й повести його гідно вперед.

Отож, з нагоди закінчення курсів провідництва для студентів університету й учительського семинаря, я хочу висловити мою надію, що наука, яку студенти отримали під час цього курсу, придасться їм в життю й збагатить українське церковне і громадське життя по наших околицях та містечках.

Є. Білич.

Пізнайте Правду

о. М. Юрківський.

Одного разу до учителя звернулися учні із питанням: звідки починати, щоб пізнати правду?

На це учитель відповів: "Прочитайте перші три розділи Біблії. Прочитуйте їх часто. Те, що там прочитаєте, буде основою всього того, чого будете навчатися і що будете знати".

Учні читали. Вони пізнали, що чоловік створений Богом. Вони пізнали, що тіло є храмом душі. Тіло створене із землі, й як таке, росте й кормиться із плодів землі. Вони пізнали, що Господь Бог вдихнув у чоловіка живе дихання і зараз став чоловік душею живою.

Ти й я є душі живі. На цій Правді будуймо своє життя.

Приготовляючися до самостійного життя, ми навчалися в школах. Від учителів та користаючи з бібліотек, ми довідалися про те, чого в минулому люди знали й пізнавали. Їхнє знання та їхні розвязки проблем, ми собі присвоїли, щоб ними користати. Це було нашим вишколенням. Але признаймо факт: в державних школах ми дуже мало навчалися про "основну правду життя". Інакше не могло б бути, бо в цьому краю, та в більшості американського континенту, державні школи виключають навчання релігії. Цю науку ми черпаємо виключно від Учительки-Церкви, як також, користаючи з відповідних книг, навчаємося самі.

Для тілесних потреб ми отримали бездоганне матеріяльне вишколення. Цим знанням будемо користати, бо це — знаряддя для тілесного забезпечення життя. Але основною правдою життя є, що людина є душею живою. Матеріял, чи то тіло, чи скарби землі, служать живій душі.

В твойому самостійному життю прийдеться тобі впорядковувати своє життя відповідно до пізнання тобою правд життя. Будеш мати корисне життя, або змарнуєш його. Твоє життя буде користним, коли будеш жити як душа жива. Змарнуєш життя, коли присвятиш його тільки задоволенню тілесних потреб.

Навчання ніколи не кінчається. Кожні відкриті двері представляють собою багато слідуючих дверей. Відчиняй двері знання. Засвоюй собі чимраз більше знання. Шукай! Шукай і знайдеш. Знайдене постав на відповідне місце.

Ти є душа жива! Маєш обовязки до виконання. Пізнай їх і служи чесно. Життя має багато проблем і трудів та розчаровань. Ти зазнаєш багато радости й смутку, але твоє життя буде щасливим. Воно буде щасливим, коли ти положиш твої задуми на сильні основи — на науку Церкви.

"Пізнай правду і вона визволить тебе", — сказав сам Господь Спаситель наш.

Нашим студентам подай, Господи, многі літа!

о. М. Юрківський, капелян.

Плян Курсів

Програма навчання Курсів провідництва ділиться на дві головні частини: формальні виклади й практична участь. Формальні виклади були заряджені в дванадцятьох ріжних предметах, які є вичислені в іншім місці цего видання. Для кожного предмету було вділено по пять викладів. До часу бенкету й концерту відбулося пересічно по три виклади в кожнім наміченім предметі, а решта викладів відбудуться після цих святочних оказій. Таким предметам, як драма, хор і народні танки було приписано по більше, як пять годин, щоб уможливити приготовлення точок на концерт.

Учителі та учасники Перших Зимових

Сидять зліва направо: Орест Ґорчинський, Петро Ка
ківський, В. Сарчук, Волод. Богонос, Марія Гаврилюк.

Стоять в другім і третім ряді зліва направо: Василь Ту
ський, Орися Іванчук, Леся Когут, Соня Мандзюк, Діяна Л
міщак, Орест Косован, Соня Ґорчинська, Володимир Буґера, В

Стоять в задніх двох рядах зліва направо: Верна Ма
Дмитро Древняк, Богдан Ґорґіца.

…нових Вечірних Курсів Провідництва

…еро Каліщук, д-р Ю. Мулик-Луцик, Анна Фіґус, о. М. Юр-

…иль Турецький, Галя Долинчук, Савеля Міщук, Йосип Ґорчин-
…іяна Левицька, Єлисавета Олійник, Доця Пліхта, Савеля Яки-
…ера, Володимир Демків, Василь Древняк.
…она Маленько, Зеновія Павлик, Леся Гикава, Богдан Музика,

Однак, формальні виклади ще не становлять цілости Курсів Провідництва. Ті учасники, що бажають одержати інструкторські цертифікати та здобути кваліфікації на стипендії, мають перейти практичну частину Курсів. Практична участь складається з таких задач:

1) Перепровадити одну сесію в місцевій Українській Школі.

2) Перепровадити одну сесію в місцевій Недільній Школі.

3) Виїхати один раз з орґанізатором СУМК на околицю.

4) Перепровадити одні збори місцевого відділу СУМК.

5) Взяти ініціятиву в приготовленню весняного концерту силами місцевого відділу СУМК.

6) Відбути культурно-освітний вечір, в якому учасник має участь в промові, в дебаті або в дискусії.

При кінці року учасники здають писемний іспит в усіх формальних предметах. Інструкторські цертифікати та стипендії будуть призначені на підставі:

а) Учащання на виклади.
б) Висліду писемних іспитів.
в) Попису в практичній участи.
г) Загального поведення.

ПРОЩАЛЬНА ПРОМОВА НА СВЯТОЧНІМ БЕНКЕТІ,

в готелі Сейнт Чарлс, субота, 3-го березня, 1956.

(Виголосив **Дмитро Древняк**).

Я маю велику приємність промовити до вас кілька слів з нагоди Перших Зимових Вечірніх Курсів Провіництва. Для нас учасників це був приємний і цінний досвід учащати на ці курси. Приємний досвід, бо ми з великим замилуванням вчилися українських пісень, танків, мови, історії та драми; ми з глибокою любовю до нашої Церкви поширювали своє знання реліґії, та з безмежним зацікавленням вислуховували ріжні виклади провідництва. Дальше, приємно було познайомитися з нашими учителями та з учасниками курсів, бо всі вони становлять провідну верству нашого суспільства, з якою нам в близькій будуччині прийдеться спільно працювати для добра українського народу. Це для нас також цінний досвід, бо те, що ми здобули на цих курсах сьогодні стане в добрій пригоді завтра вложити свою цеглину до будови українського життя в Канаді, як його свідомі провідники.

Американський педаґоґ і фільософ Морден сказав таке: "В життю кожної людини бувають тисячі нагод: кожна лекція в школі, кожний виклад — це нагода. Кожна праця є кроком вперед у життю... Кожний вияв довіря до нас, це нагода. Кожна відповідальність, що тяжить на нас, на нашій силі, на нашій честі є надзвичайно цінною...

"Хто використовує можливості, той засіває в землю зерно, що дасть буйний плід, як для нього, так і для інших".

Подібно й ми, учасники цих курсів провідництва, використали можливості, що складові орґанізації Союзу Українців Самостійників в Манітобі зарядили для нас. Я вірю, що ми виповнимо сподівання нашого старшого громадянства й будемо дальше продовжувати оту народню місію, яку воно до тепер з такою великою посвятою провадило. Як учителі українських і недільних шкіл, та провідники наших орґанізацій, ми постараємося оправдати свою приналежність до Української Греко-Православної Церкви та орґанізації Союзу Уркаїнців Самостійників нашою ревною працею для добра українського народу та канадійської держави. Ми постараємося стати "світлом світу", як Ісус Христос цього бажав, та народніми "каменярами", як Іван Франко нас навчав. Ми будемо завсіди держати в памяті оці курси провідництва, які допомогли нам приготовитися до ведення народньої праці, в якій дороговказом служитиме ідеольоґія нашої орґанізації Союзу Українців Самостійників. Ми доложимо всі наші зусилля, щоб збагатити ряди наших орґанізацій своєю приналежністю та відданою працею Творцеві нашому, родичам нашим на втіху, Церкві нашій і народові нашому на користь.

Студентські Дописи

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ

Український народ — це співучий народ. Між нападами орди, між знущаннями всяких наїздників, між кровю та злиднями, він співав про свою минулу славу, про рідкі проміння сонця, які де-не-де продиралися поміж чорними хмарами, які закривали наше українське небо. Зберігала українську пісню мати, колихаючи свою дитину. Зберігали її й козаки. Разом з піснею зберігали вони і мову, яку забороняли тирани, щоб знищити український народ. Зберігав її цілий український народ через століття, щоб передати нам цю перлину культури, цей живий зв'язок з нашим минулим. А тепер, маючи цю перлину в наших руках, ми мусимо зберігати її, щоб не потонула вона в морі чужих народів.

Памятаймо, Сумківці, цей наш святий обовязок. В наших руках лежить дорогоцінне добро народу. Його передали нам ті, що обороняли його власним життям, і ми не сміємо прогайнувати його!

Щоб передати українську пісню тим, що прийдуть по нас — нам треба перше навчитись її, зрозуміти її вартість та красу. А осягнувши це, ми будемо глибоко любити і по-

важати нашу рідну пісню, а з нею й цілий український народ та його культуру.

Тут виринає питання, де навчитися нам цієї прегарної і так дорогої української пісні? — Отож ми мусимо перш за все вчитися її дома, від батьків. А ті, які тут не можуть багато навчитись, нехай попросять старших людей, щоб навчили їх. Молодь може збиратися в домі, де знають багато пісень і так вчитися. Ті, що знають якусь пісню, повинні вчити тих, що не знають. На сумківських сходинах повинні запрошувати когось, що знає пісні, щоб учив молодь. Кожний молодий українець і українка повинні щиро подбати, щоб навчитись як найбільше пісень. І коли можуть, повинні також записувати старі пісні, щоб не пропали вони безслідно.

Цієї зими викладалися для сумківців дуже вартісні курси з української культури у Колеґії св. Андрея. На цих курсах молодь мала нагоду вчитись також і українських пісень. На цьому місці слід згадати, що українських колядок учив о. Кудрик, — знавець безчисленних українських пісень.

Отже ті, що нових пісень навчилися цієї зими, стали багатшими для себе, та вартіснішими для нашого народу. Вартіснішими для народу — бо є запорука, що українська пісня буде й надалі жити. Багатшими для себе — бо вони знатимуть українську пісню. А ця пісня, ставши частиною їх душі, розвеселить, підбадьорить, дасть нової сили і надії, так, як це вона робила з нашими предками. Не раз пізніше пригадає вона молоді дні того, хто навчив її співати, та те товариство, в якому співали її. Українська пісня буде не лише перлиною української культуруи, але й перлиною душі кожного українця, що зрозумів її велику вартість.

Оленка Неґрич.

ЦЕРКОВНІ БРАТСТВА.

Коли читаємо історію України, то нам, канадійським українцям, приємно стрічати прояви демократичного правління в Україні. Прояви демократичного ладу в Україні ми бачимо в старо-українських вічах, в козаччині та церковних братствах.

Віча мали місце в давних часах, як в часи до-княжої доби так ще й під час неї. Козаччина відограла свою ролю багато пізніше. Про козаків й їх славні наради-віча дуже гарно описує Шевченко.

Братства почали своє існування в початках 16-го століття в Галичині. З початку їх завданням було боронити Православну Віру. Коли їм це вдалося, то в скорому часі Церковні Братства поширилися також на Волинь та придніпрянську Україну. Львівське Братство стало зразковим для всіх інших Братств по різних містах України.

В додатку до оборони прав своєї Церкви, Братства були для помочі цілому українському народові. Коли Братства стали сильнішими і багатшими, вони почали засновувати школи, видавати книжки та взагалі вели культурну працю. Осередком цього руху стала Острозька Академія та Львівська Братська Школа. З цих двох шкіл вийшло багато визначних і талановитих людей, які дуже причинилися до розвитку української культури.

В цей спосіб ширилася просвіта й культура з більших центрів, по всіх закутинах, де тільки жили українці.

Коли тільки читаю про Церковні Братства, все приходять мені на думку орґанізації при нашій Церкві в Канаді. Вони також в демократичний спосіб стараються провадити таку роботу, яку колись провадили Церковні Братства.

Зеновія Павлик.

ЗНАЧІННЯ КУРСІВ ДЛЯ УЧИТЕЛІВ

Яке значіння мають українські курси провідництва для учителя? Кожний студент учительського семинаря повинен застановитися над цим питанням. Коли ми уважно дослідимо, що українське суспільство сподіється від свого учителя, то переконаємося, що не досить тільки вчити державну школу, але треба також брати активну участь в українськім громадськім життю та вміти вчити й українську школу.

Кожний український учитель має приготовити концерти на ріжні свята. А це не дуже легко. Треба знати, які точки вчити, та як їх приготовляти. Треба знати, як приготовити вступне слово чи реферат і як його виголосити. Про все це викладається на українських курсах провідництва, отже з цього є велика користь для будучих учителів.

От, напримір, на курсах провідництва маємо виклади про ведення української і недільної школи. В багатьох околицях люди є дуже задоволені, коли учитель цікавиться їх громадським життям. Люди бажають, щоб їх діти належали до своєї орґанізації та вчилися української мови. Вони бажали б бачити, щоб їх діти виступали в українських концертах. А той учитель, що вчащав на українські курси провідництва, зможе вміло зорґанізувати та провадити українську та недільну школу.

Вдійсности ми не можемо вичислити всі користи таких **курсів провідництва, бо їх є дуже багато.** Але ми, учасники, бажали б висловити сердечну подяку всім тим, що уможливили провадження таких курсів. Ці курси були безплатні для нас, отже дякуємо всім тим, що своєю працею чи сво-

їми жертвами покрили видатки. Ми відплатимося своєю працею на українській ниві.

Такі відповіді виринають на питання: яке значіння мають українські курси провідництва для учителів.

Дмитро Древняк.

ПРИЗНАННЯ.

Успіх в кожній орґанізаційній ділянці приходить тільки в наслідок належної співпраці багатьох людей. Щоб перевести Вечірні Курси Провідництва в такий спосіб як це зробилося, потребувало також певної співпраці та посвяти труду, часу й гроша багатьох людей. До успіху проєкту причинилися такі сили:

1. Провінціяльні управи складових орґанізацій СУС в Манітобі. Головніші видатки проєкту були рівно поділені між цими управами. Спеціяльне признання належиться п. Іванові Соломонові за його моральну піддержку в часі, коли вперше вкладалися пляни таких курсів.

2. Адміністративний комітет. Провінціяльна управа СУМК призначила спеціяльний комітет, який відповідав би за переведення курсів. До цього комітету ввійшли: Соня Мандзюк, Орест Ґорчинський, Володимир Демків, Богдан Ґорґіца й Савеля Якиміщак. Соня Мандзюк і Орест Ґорчинський наглядали над загальним ходом курсів; Володимир Демків відповідав за авта, які привозили та відвозили студентів учительського семинаря та манітобського університету, як також п. Демків був управителем оголошень до "Памятки"; Богдан Ґорґіца друкував виклади та інші матеріяли звязані з курсами; Савеля Якиміщак розсилала листи та оголошення.

3. Учителі, які за дармо або майже за дармо приходили викладати на курсах.

4. Колеґія св. Андрея в Вінніпеґу, яка давала приміщення на курси кожного четверга.

5. Саля Катедри Пресв. Тройці в Вінніпеґу, яка приміщувала курси кожного понеділка.

6. Добродії, які жертвували в формі оголошень до "Памятки", або прислали окремі жертви на покриття видатків бенкету. Оголошення є поміщені при кінці цього видання. Окремі жертви по 10 дол. склали: В. Перепелюк, Флин Флон; д-р Петро Палащук, Вінніпеґ; Іван Долинчук, Вінніпеґ; пані А. Кернац, Вінніпеґ. По 5 дол.: Йос. Дзьобко, Вирден, Ман.

7. Місцевий відділ СУМК ім. Івана Мазепи при Катедрі Пресв. Тройці, який приготовляв перекуски для учасників курсів, та брав участь в концерті.

ПРОГРАМА
на
РІЖНОРОДНИЙ КОНЦЕРТ

в залі Катедри Пресвятої Тройці, 1175 Мейн вул.,
в неділю, 4-го березня, 1956, в годині 8.15 вечора.

О, КАНАДО!

1. Вступне слово .... Орися Іванчук

2. Студентський хор під проводом Володимира Богоноса:
(а) Ой у лісі .... народня пісня
(б) Поза гаєм брала дівчина льон ...... народня пісня
(в) Бігло козенятко .... народня пісня
Пісні аранжовки Волод. Богоноса.

3 Деклямація .... Зеновія Павлик

4. Піяно сольо .... Галя Долинчук
(а) Польський танець .... комп. Шарвенка
(б) Шовпен вальц.

5. Народні танки під проводом Волод. Ґривінського й Марії Гаврилюк.

ПАВЗА

Орися Іванчук.
6. Діяльоґ: "Встидливий жених" — Володимир Демків і

7. Деклямація .... Дмитро Древняк

8. Сольоспів .... Іванна Карасевич

9. Деклямація .... Василь Древняк

10. Дует на піяні і скрипці: "Українська вязанка" — Галя і Роман Долинчук.

11. Народні танки під проводом Волод. Ґривінського й Марії Гаврилюк.

12. Кінцеве слово .... Йосип Ґорчинський

НАЦІОНАЛЬНІ ГИМНИ

СПИС СТУДЕНТІВ

Перших Зимових Вечірніх Курсів Провідництва.

1 Балла Богдан, учит. семинар
2. Бартко Леонард, учит. семинар
3. Буґера Володимир, учит. семинар
4. Ганчарик Юрій, університет
5. Гикава Леся, СУМК.
6. Ґаланчук Милдрид, учит, сем.
7. Ґорчинський Едвард, учит. сем.
8. Ґорчинський Йосип, учит. сем.
9. Ґорчинська Соня, СУМК
10. Демків Володимир, університет
11. Долинчук Галя, університет
12. Древняк Василь, СУМК
13. Древняк Дмитро, учит. семинар
14. Іванчук Орися, учит. семинар
15. Когут Леся, учит. семинар
16. Косован Орест, учит. семинар
17. Левицька Діяна, СУМК
18. Маленько Віра, СУМК
19. Мельничук Джун, університет
20. Міщук Савеля, університет
21. Музика Богдан, СУМК
22. Неґрич Оленка, університет
23. Павлик Зеновія, учит. семинар
24. Пасловська Лелія, університет
25. Пліхта Доця, СУМК
26. Сарчук Галя, учит. семинар
27. Сесмиструк Степан, учит. сем.
28. Турецький Василь, СУМК
29. Челяк Анна, університет
30. Юзвишин Тарас, університет
31. Мандзюк Дарсі, університет

Всіх зареєстрованих учасників є 31. З цих 11 є студентами університету, 12 є студентами учительського семинаря, а 8 членами СУМК, які працюють деінде, або вчащають до середньої школи.